

Publicerad 2010-02-15 23:10 av Necromancer

Något stort, något litet, något meningslöst

Som rubriken lyder "Något stort, något litet, något meningslöst"

Vad tänker ni då? Vad är stort? vad är litet? vad är meningslöst?

Jo, det säger inte sig själv vad det betyder. Alla tolkar och tänker olika på alla frågor, nästan inga personliga frågor har samma svar.

Det finns en viss person i mitt liv, han är mitt allt.

Endån är jag.. rent ut sagt, ett jävla svin mot honom ibland.

Jag förstår inte varför det är så, varenda gång jag sagt något dåligt så får jag sånt hemskt dåligt samvete över det jag har sagt eller gjort.

Varför blir jag så? Det är precis som om jag förvandlas till en helt annan person som.. inte är jag.

Jag önskar, jag önskar verkligen att jag alltid kunde vara mitt vanliga glada jag.

Den med dåliga skämt som hon själv skrattar åt.

Nu var det ju inte de jag pratade om, tillbaka till den mitt liv, han.

Varenda gång jag ser en bild, hör någonting som han har sagt, läser ett sms från honom, hör hans namn. Vad som helst som har med han att göra, då vet jag inte vad jag ska ta mig till. Jag har en speciell "älska" känsla i kroppen jag får varenda gång jag tänker på honom. Vilket är alltid, jag kan inte sluta tänka på honom, jag kan inte. Varenda gång jag tänker på vad som skulle hända eller vad jag skulle känna om det inte längre var vi, knäcker mig. Det knäcker mig på mitten.

Jag har länge funderat när det gäller oss två - Älskar han mig? Hör vi ihop? Är han den rätta? osv osv, det gör väl alla? Nästan självklart.

Fast jag tvivlar aldrig på det, för varenda gång jag får en liknande fråga i mitt huvud, är det alltid samma svar.

Hör vi ihop? - Ja. Det gör vi. Det känner jag, längst in. I djupet av mitt hjärta.

Är han den rätta? - Självklart! Har aldrig varit så säker på den frågan som jag är nu.

Och så fortsätter det.

Mina vänner frågar mig, varför är du fortfarande tillsammans med honom? Han är inte bra för dig, du hittar någon bättre.. och så vidare.

Alltså, så är det inte.. Varför är jag tillsammans med honom? Jo, han är mitt liv. Han är allt jag är, varenda del min kropp består av. Jag föddes för att tillhöra en person, och den personen tillhör jag nu. Ingen annan. "Han är inte bra för dig - Du hittar någon bättre" - Alla är inte perfekta, det finns ingen som är bättre än någon annan. Jo, kanske på vissa punkter men inte i detta fallet. Jag vill inte ha någon annan! Han skulle

kunna skära mig femhundra gånger i armen och säga att han hatar mig - men då vill jag bara ha honom ännu mer.

Det finns ingen annan person som jag vill ha så mycket som honom.

Han är verkligen mitt allt, då menar jag mitt allt. Utan honom är jag tom, då är jag ingenting. När han inte är med mig är jag inte hel. Jag vill att han alltid ska vara nära, oavsett om vi bråkar eller om han läser eller om jag då gör något annat. Jag vill bara vara säker på att han är där, jag vill kunna vända min blick åt höger (.. eller åt vänster) och se honom, även om han tittar på mig eller inte. Han ska finnas där.

Jag har haft så många mardrömmar, han har dött, han har blivit skadad framför mina ögon, borttagen, bortrövad.. Eller gått sin väg, vänt sin rygg mot mig och gått så långt hans ben bär honom. Varenda gång har jag vaknat mot en blöt kudde. Tårarna slutar inte rinna. Samma sak med denna otroliga saknad, när jag träffat honom 2 timmar tidigare t.ex och jag är hemma, då kan jag ligga i min säng, krama min kudde och sakna min älskade pojkvän.

Han är det finaste jag har. Min ögonsten, mitt hjärta, min själ och mitt blod.

Mitt allt.

Och så kommer det alltid att vara, han är den jag älskar mest i hela världen. Och ingen, INGEN kan någonsin ändra på det. Inte ens jag själv.

Vincent, denna text är skriven till dig, direkt från mitt hjärta. Vilket jag hoppas du förstår. För det finns ingen i hela världen som du.

Du har mitt hjärta i dina händer, snälla.. Ta väl hand om det.

För det kommer alltid att vara ditt.

Min älskade Vincent Palmqvist, jag älskar dig. Med hela mitt hjärta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Necromancer med Poeter.se id #30500 innehar upphovsrätten